

JULES LEFÈVRE-DEUMIER

Fimmtánda febrúar

Hélaðar rúður

Þegar þið sjáið, að morgni dags, allar þessar silfrudu frostrósir á gluggunum, þetta ískalda landslag sem hrímið teiknar á þá, finnst ykkur þá ekki stundum sem þetta séu draumar næturinnar sem norðanvindurinn klófesti þegar þeir höfðu kvatt ykkur og ætluðu aftur upp til himins en frusu við dyrnar sem hleypa deginum inn? Virðið þá fyrir ykkur áður en sólin fer að skína, og verið leiðir yfir því að þeir hafi runnið – ekki runnið ykkur úr greipum vegna þess að þeir koma aldrei aftur. Ungu skáld, látið ykkur þetta að kenningu verða og haldið draumum ykkar innan helgidómsins og í nóttu sálarinnar. Sleppi þeir úr því helga skríni munuð þið sjá þá eitt andartak, um það bil eins og þeir birtust ykkur við nám og íhugun, en grafkyrra og litlausa, kannski glansandi, en kalda. Þið munuð dást að þeim í nokkrar mínútur, í einsemd, svo fölna þeir í birtunni og ykkar fallegustu myndir munu bráðna fyrir framan ykkur og verða að vatnsdropum, sem eru ekki einu sinni tár.

Ásdís Rósa Magnúsdóttir þýddi úr frönsku

Franska ljóðskáldið Jules Lefèvre-Deumier (1797–1857) sendi frá sér *Le Livre du promeneur, ou Les Mois et les Jours* (Bók göngumannsins, eða Mánuðirnir og Dagarnir) árið 1854. Þar er að finna 366 stutta texta – jafnmarga og dagafjöldi hlaupaárs – sem sjaldan eru lengri en ein blaðsíða. Minning, vangaveltur, frásögn, sýn, viðburður, draumur ... verður tilefni skrifanna sem lýsa gjarnan eftirsjá eða trega. Verkinu var vel tekið af samtímamönnum skáldsins og er nú gjarnan litið á það sem eins konar undanfara prósaljóðsins.